

POVESTEA MARIIEI

Această povestire face parte din colecția “Human Stories”, ce ilustrează voci ale persoanelor refugiate la noi în țară și experiențele lor unice.

Ilustrații de Ileana Surducan

Numele meu este Mariia Lavriuk. Sunt româncă etnică din Transcarpatia, Maramureșul istoric, Ucraina. Copilăria mi-am petrecut-o în comunitatea de români etnici, în Apșa de Jos, unde am făcut școala generală la clasa cu predare în limba română, iar facultatea la Ujgorod, în limba ucraineană.

A urmat o perioadă frumoasă la Școala de Arte din Apșa de Jos, în calitate de profesoară de dans tradițional și coordonatoare a Grupului folcloric „Apșița”, cu care am promovat păstrarea tradițiilor și obiceiurilor din zona noastră...

Fiind o fire activă încă din copilărie, mereu tânjeam să fac ceva cu însemnătate pentru comunitatea mea. Așa am înființat un ONG în 2017, prin care am reușit să vizităm, să cunoaștem România, să avem parte de proiecte și parteneriate semnificative. A fost solicitant și pentru noi ca profesori, dar și pentru elevii noștri. Am legat prietenii frumoase care și-au spus cuvântul odată ce războiul a sosit în Ucraina.

Din prima clipă când îți dai seama că situația e cumplită, viața de ieri nu mai e la fel. Când primești o mulțime de apeluri și mesaje să te refugiezi cât mai repede, sau te întreabă dacă ai nevoie de sprijin...atunci îți dai seama că toată munca de până acum și-a avut rostul.

Dar intuiția îți spune altceva - luptă și ajută unde simți că ai puterea și poți! Așa a început numărătoarea zilelor după 24 februarie 2022...în a 5-a zi de război, văzând valul de refugiați care ajungea continuu la vama din Slatina, am decis să trec vama și eu, dar ca să ajut voluntarii din vamă cu traducerea în mare parte.

A fost greu, fiindcă traducătorii sunt primii care ascultă prin ce au trecut persoanele fugite din calea războiului. Însă, am rezistat, m-am simțit utilă și mă bucuram că pot să ajut oamenii.

Din luna martie până în luna mai am transportat și distribuit ajutoare umanitare care tot veneau de la prietenii de suflet din Italia și România, fiind ambasadoarea "Colors for Peace" în Ucraina. La noi în comună în perioada respectivă erau refugiate peste 3000 de persoane. Am deschis un centru de colectare și distribuire în incinta Școlii de arte, unde profesorii ajutau refugiații cu produse alimentare și de igienă. De asemenea, am trimis zeci de tone de alimente spre zonele afectate grav de război. În momentul de față ajutam mereu câteva regimente de soldați din zona noastră, care sunt în prima linie pe front.

În iulie am avut ocazia să mă alătur echipei CNRR în Punctul de Trecere a Frontierei Sighetul Marmăției ca traducător de română-ucraineană-rusă. Am avut deja o perioadă de adaptare la situația de acasă, așa că am acceptat să am parte de o experiență nouă, plină de responsabilități, dar în același timp plăcută.

Am apreciat sprijinul acordat de către CNRR refugiaților, dar și noilor angajați. Am învățat multe lucruri noi, am cunoscut persoane minunate și am reușit să mă concentrez pe ce era mai important la momentul respectiv. Totodată, am depus și câteva cereri de granturi și proiecte la Departamentul pentru Românii de Pretutindeni, prin intermediul cărora am reușit să ajutam foarte mult comunitatea românească din Ucraina, sprijinind, de asemenea, educația în limba română.

În momentul de față îmi doresc victorie și pace pentru Ucraina. Cu siguranță războiul acesta cumplit și nejustificat ne-a răsturnat, ne-a distrus viața normală, dar avem speranța că rezistăm și că ieșim victorioși în fața inamicilor!

Slavă Ucrainei!

P.S. În ciuda faptului că a fost și este cea mai grea perioadă din viața mea, totuși partea pozitivă este că am cunoscut persoane minunate anul acesta, organizații și asociații care au făcut tot posibilul să ajute o țară întreagă la greu, că am simțit umanitatea, compasiunea și sprijinul lumii libere din care și noi facem parte...

Mulțumesc din suflet, oameni de oameni!

Fundația Consiliul Național Român pentru Refugiați (CNRR) este o organizație non-guvernamentală înființată în anul 1998. În anul 2003, CNRR a dobândit statutul de fundație de utilitate publică. CNRR este în prezent partenerul de implementare al Reprezentanței în România a UNHCR, Agenția ONU pentru Refugiați, a proiectului “Advocacy pentru accesul la teritoriu, accesul la procedura de azil, protecția minorilor și integrarea refugiaților”.

Misiunea noastră este să promovăm și să apărăm prin toate mijloacele legale drepturile omului în general și drepturile refugiaților și ale solicitanților de azil în special. CNRR oferă servicii de informare și consiliere juridică în cadrul departamentelor sale specializate. Toate aceste servicii sunt oferite în mod gratuit.

Această publicație a fost produsă cu sprijinul UNHCR, Agenția ONU pentru refugiați. Conținutul acestei publicații este răspunderea CNRR și nu reflectă neapărat viziunea UNHCR.

Tot personalul CNRR este obligat să respecte standarde etice și umanitare pentru a promova transparența și responsabilitatea. În cazul în care apar plângeri legate de comportamentul sau conduita personalului CNRR, raportați prompt prin e-mail la: inspector@cnrr.ro. Pentru a oferi feedback despre activitățile CNRR, vă rugăm să ne contactați prin e-mail la: feedback@cnrr.ro.

Material realizat în cadrul proiectului “Advocacy pentru accesul la teritoriu, accesul la procedura de azil, protecția minorilor și integrarea refugiaților” - 2024, finanțat de UNHCR, Agenția ONU pentru refugiați.

Interviul a avut loc în februarie 2023.